

SUPERDIVERSITEIT

hoe migratie onze samenleving verandert

De 21e eeuw wordt een eeuw van superdiversiteit. De etnisch-culturele diversiteit in Europa neemt verder toe, ook al proberen regeringen verdere migratie krampachtig af te remmen. Diversiteit ligt echter nog altijd gevoelig. Ze roept onzekerheid en weerstand op. We blijven denken in verouderde wij-zij-opdelingen, waar de werkelijkheid al veel hybrider en complexer is.

In zijn boek onderzoekt Dirk Geldof hoe we het potentieel van superdiversiteit beter tot zijn recht kunnen laten komen en de valkuilen vermijden. Dat is de enige zinvolle optie voor morgen. Want enkel samen maken we de toekomst van dit land en van onze steden.

Brussel wordt vaak vergeleken met New York of Washington DC, wat vindt u van deze vergelijking?

De diversiteit in Brussel is groter dan die in New York, als je naar het aantal nationaliteiten of talen kijkt. Dat maakt Brussel als Belgische en Europese hoofdstad ook zo boeiend. Meer nog dan in New York zien we dat de diversiteit het sterkst is bij de jongste leeftijdsgroepen. Toch kan je Amerikaanse en Europese steden moeilijk vergelijken: ze verschillen structureel. Het gaat om een ander sociaal model, maar ook om een andere kijk op integratie en multiculturaliteit. Maar jongeren het perspectief geven dat

ze hun toekomst kunnen opbouwen in de stad en opklimmen op de sociale ladder is cruciaal voor beide steden.

Alleen in een goede aanpak van de groeiende superdiversiteit ligt de toekomst van Brussel.

Hoe kan Brussel en bij uitbreiding Vlaanderen zich verder voorbereiden op deze groeiende diversiteit?

Drie dingen zijn cruciaal. Erken dat de meerderheid van de Brusselaars wortels heeft in migratie en gebruik die diversiteit als de troef van de stad, in plaats van een probleem. Denk niet meer in wij-zij en spreek alle inwoners van Brussel aan op hun burgerschap en Brusselaar zijn. En geef mensen een toekomstperspectief: pak de armoede aan, investeer in betaalbaar wonen, hervorm en ondersteun scholen zodat alle kinderen en jongeren zich thuis voelen én hun diploma kunnen halen, en maak eindelijk écht werk van de strijd tegen jeugdwerkloosheid. Hoe belangrijk de huidige focus op veiligheid ook is, de structurele uitdaging is alle inwoners een toekomstperspectief geven.

De vluchtelingenstroom van het afgelopen half jaar is enorm geweest, dit legt de lat voor vluchtelingenwerk en integratie zeer hoog. Kan ons land deze stroom wel aan?

In ons land is het eerder een opvangcrisis dan een vluchtelingen crisis. Op het moment dat Libanon meer dan één miljoen vluchtelingen opvangt (op een bevolking van 4 miljoen mensen), of dat bijna één miljoen vluchtelingen aankloppen in Duitsland, presteert onze regering het om te zeggen dat er niet meer dan 250 stoelen in de wachtzaal staan en dat we niet meer kunnen verwerken per dag. Men overtrad de voorbije maanden heel bewust de vluchtelingenconven-

LEZING

**Dirk Geldof
SUPERDIVERSITEIT,
HOE MIGRATIE ONZE
SAMENLEVING
VERANDERT**

MA 25.01
20:00

LOCATIE

Kasteel La Motte

tie van Genève door geen onderdak te bieden aan honderden asielzoekers, die alleen dankzij de inzet van NGO's als Vluchtelingenwerk, Caritas of Dokters van de Wereld, en dankzij geëngageerde burgers niet buiten moesten slapen. Als we vandaag niet eens één honderdste opvangen in vergelijking met landen als Duitsland of Libanon, dan moeten we meer aankunnen. Maar alle mensen op het terrein moeten dan wel voldoende werkingsmiddelen krijgen, ook voor integratie en taallessen.

Hoe denkt u dat de toekomst van Brussel, België, West-Europa er binnen 20 jaar zal uitzien, vechten wij dan nog steeds voor faciliteiten? Of is de superdiverse maatschappij op dat ogenblik zo geëvolueerd dat bijvoorbeeld meertaligheid een must is voor de 'nieuwe Europeaan'?

West-Europa zal steeds superdiverser worden, in de eerste plaats omdat de meerderheid van de kinderen en

Dirk Geldof is docent stadssociologie aan de Universiteit Antwerpen, lector Sociologie en onderzoeker aan het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen en doceert 'Diversiteit, armoede & stad' in de opleiding Sociaal Werk aan de Karel de Grote-Hogeschool te Antwerpen. Hij publiceerde Superdiversiteit. Hoe migratie onze samenleving verandert.

jongeren in onze steden wortels in migratie hebben. Zij zijn de ouders van morgen, dus ook zonder nieuwe migratie stijgt de diversiteit. De huidige opvangcrisis versnelt dit slechts in beperkte mate. Samenleven in diversiteit is met de dag meer 'het nieuwe normaal'. Zoals kinderen vandaag in de lagere school de superdiversiteit als hun normale leefwereld zien, zo zal het ook voor volwassenen gewoon worden. Op voorwaarde dat we het goed aanpakken tenminste: door niet te kiezen voor polarisatie of toe te geven aan angst, maar door samen Brussel, Vlaanderen of België te maken.

